

νά μεταχειρισθῶμεν αὐτὰ μετὰ προσοχῆς. Δὲν ἠδυνάμεθα δὲ ἀφ' ἑτέρου νὰ προδώσωμεν τὴν ἀξιοπρέπειάν μας τρώγοντες μὲ τὰς χεῖρας! Εὐτυχῶς εἰς ἐξ ἡμῶν, προνοητικώτερος, εἶχε φέρει μεθ' αὐτοῦ ἕνα ἐξοχικὸν σάκκον περιέχοντα κοχλιάριον, περούνιον καὶ μαχαίριον. Ἐκαστος ἐξ ἡμῶν βυθίζει διαδοχικῶς τὸ κοχλιάριον εἰς τὸν πρὸ αὐτοῦ βῶλον καὶ τρώγομεν ἂν καὶ μετὰ τινος δυσπιστίας, διότι ἐξ ὅσων εἶδομεν ἔξω ἐφ'ανταζόμεθα τί καθαριότης θὰ ὑπάρχη καὶ ἐν τοῖς μαγειρείοις ; Τέλος πάντων ἀναφαίνονται καὶ ἤττον μυστηριώδη φαγητὰ, ἱκανῆς μάλιστα ποσότητος, ὥστε νὰ χορτασθῶσιν ἐξ αὐτῶν 50 πρόσωπα : ὄρνιθες, νῆσσαι, ἀρνείον κρέας, χοιρινὸν, λαγωοὶ ἐφήμενοι, ἰχθυῆς καὶ βραστά λαχανικά. Παραθέτουσι ταυτοχρόνως οἶνον κοινὸν καὶ οἶνον ἐξ ὀρύζης ἐντὸς μικροσκοπικῶν κυπέλλων ἐκ πορσελάνης ἐξωγραφημένης. Εἰς οὐδὲν ἐκ τῶν ποτῶν τίθεται σάκχαρον, οὐδ' εἰς αὐτὸ τὸ τέιον· τὸ δ' ἔτι χειρὸν εἶνε ὅτι φέρονται πάντοτε βράζοντα ἀκόμη. Τὸ γεῦμα περὶ τοῦται διὰ ζωμοῦ, ὅστις εἶνε εἰδός τι καρυκεύματος.

Μᾶλλον κεχορτασμένοι ἢ εὐχαριστημένοι θὰ προετιμῶμεν ἄλλα τινὰ Σινικώτερα φαγητὰ : φωλεὰς χελιδόνων ἢ μῦμα ἐκ ρίζων *ging-seng*· ἀλλὰ φαίνεται ὅτι τὰ περιζήτητα ταῦτα ἐδέσματα πρέπει τις νὰ παραγγείλῃ πολλὰς ἡμέρας πρότερον καὶ νὰ πληρώσῃ πολὺ περισσύτερα. Ἠνάψαμεν τὰ σιγᾶρα μας καὶ παρατηροῦντες περιέργως περὶ ἡμᾶς ἐζήτησαμεν οἰνόπνευμά τι μετὰ σακχάρου.

Προϊούσης τῆς ὥρας, αἱ κατ' ἀρχὰς σχεδὸν κεναὶ αἵθουσαι πληροῦνται ὁλονὲν ὑπὸ καταναλωτῶν, οἵτινες ἀφ' οὗ λάβρα καὶ περιέργως μᾶς παρατηρήσωσιν ἐπιδίδονται εἰς τὰς συνήθεις αὐτῶν ἀσχολίας. Οἱ ὑπνρέται φωνάζουσι περσιζόντες ὑψηλοφωνάτατα πρὸ ὄνομα καὶ τὴν ἀξίαν ἐκάστου πληρωνομένου ποτοῦ ἢ τραγήματος, ἄλλος δὲ τις ἰστάμενος παρὰ τῷ λογιστηρίῳ ἐπαναλαμβάνει αὐτὰ εἰς τὸν ἐκεῖ καθήμενον κύριον τοῦ καταστήματος.

Οἱ ἔμποροι παίζουσι παίγνιον τι εἶδος τοῦ παρ' ἡμῖν ὑπὸ τῶν παιδιῶν παιζομένου : πετάει πετάει τὸ πουλί. Εἰς ὑψώνει ἐναλλάξ τινὰς τῶν δακτύλων του, οἱ δ' ἄλλοι ὀφείλουσι νὰ μαντεύσωσιν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ νὰ ὑψώσωσι ταυτοχρόνως μὲ αὐτὸν ἰσαριθμούς δακτύλους· ὁ δὲ ἐπιτυχῶν πίνει ἐν κύπελλον οἶνου ὀρύζης.

Ἐν τσοσούτῳ ἡ αἵθουσα ὁλονὲν πληροῦται ὁσμῶν προκαλουσῶν ἀηδίαν, ἰδίως ἕνεκα τοῦ καπνοῦ τοῦ καταστρεπτικοῦ ὀπίου. Εἶνε ἡ ὥρα τῆς φοβερᾶς καὶ παρομιωδούς ἐκείνης μεθης ! Οἱ καπνιστὰὶ μὲ κίτρινα χαρακτηριστικὰ, μὲ κεκοιλωμένους ὑπερβαλλόντως ὀφθαλμούς ἀποσύρονται εἰς μυστηριώδη δωματίδια ἀποκεχωρισμένα τρόπον τινὰ, κεκαλυμμένα διὰ παραπε-

τασμάτων καὶ κείμενα εἰς τὸ βάθος ἐκάστης αἰθούσης. Ἐκεῖ φαίνονται οὗτοι ἀπονεακρωμένοι καὶ ἐξηπλωμένοι ἐπὶ κλινῶν πολυτίμως κεκοσμημένων στηρίζοντες τὴν κεφαλὴν ἐπὶ προσκεφαλαίων ὑψηλῶν ἐκ σκληρᾶς ἰππότριχος.

Μὴ δυνάμενοι τὰ ὑπομείνωμεν περιπλέον τὴν ἐπιβλαβὴ τοῦ δωματίου ἀτμόσφαιραν καὶ νὰ εἰσπνέωμεν ἀέρα τσοσούτῳ βαρῦν, ἀνεχωρήσαμεν ἀναπολοῦντες τὴν χρυσὴν μας Εὐρώπην.

[Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ]

Z. K. M.

Ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τοῦ
SACHER-MASOCH

—

Πρὸ τινος εἴωρτας τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τοῦ φιλοσοφικοῦ του σταδίου ὁ σλάβος τὴν καταγωγὴν μυθιστοριογράφου Λεοπόλδος von Sacher-Masoch, ὁ ἔξοχος ζωγράφος τοῦ βίου τῶν ἐν Γαλικίᾳ Σλάβων καὶ Ἰουδαίων. Οἱ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς συνεργάται τοῦ ὑπὸ τοῦ Sacher-Masoch διεύθυνόμενου διεθνοῦς περιοδικοῦ συγγράμματος «Auf der Höhe», καὶ ἄλλοι ἄνδρες ἐπιφανῆ κατέχοντες θέσιν ἐν τῇ πολιτείᾳ τῶν γραμμάτων προσήγchon αὐτῷ πολυτελεῆς λεύκωμα, περιέχον αὐτογράφους γνώμας, ἐξ ὧν ἀπανθίζομέν τινὰς ἐνταῦθα.

Ἀποτέλεσμα τῆς διανοητικῆς προόδου ἔσται ἡ καταστροφή παντὸς φανατισμοῦ. Οὐδαμῶς δὲ μειωθῆσεται ἐκ τούτου ὁ ἔρωσ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ ἀληθοῦς, ἀλλ' οὐδεὶς πλέον θὰ πιστεύῃ ὅτι τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἀληθὲς ὑπὸ μίαν μόνον παρουσιάζονται μορφήν.

Ἐρνέστος Ἐρνάν.

Ἡ ἰδιοφυία τέμνει ἰδίαν ὁδὸν, ἀμεριμνώσα ἂν οἱ σύγχρονοι ἀκολουθοῦσιν αὐτῇ. Ὅτι ἐν τῷ παρόντι πολλάκις ὑπολαμβάνεται ὡς παρέκκλισις ἀπὸ τῆς εὐθείας, ἐν τῷ μέλλοντι θὰ θεωρηθῆται ὡς αὐτὴ ἡ εὐθεΐα.

Rudolf von Gottschall.

Ἡ πράξις τὸ πᾶν, ἡ δόξα οὐδέν.

Friedrich Haase.

Πρώτιστον καθήκον τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἄλλων ἀγωνιζομένων εἶνε νὰ θυσιάζωσι τὴν ἰδίαν ἐαυτῶν ἐλευθερίαν.

Ἐρρίκος Ῥοσεφῶρ.

Αἱ συνταράξεις παρέρχονται, τὰ ἔργα μένουσιν. Ὁ εὐμοιρῶν μεγαλοφυίας, λέγων δὲ τῷ αἰῶνι του τὴν ἀλήθειαν, οὐδέποτε θὰ λησμονηθῇ.

Αἰμίλιος Ζολᾶ.

— Ὁ σκοπὸς τῆς τέχνης ἐστὶ πάντοτε ἠθικός. Οὐδαμῶς δ' ἐπιτρέπεται τῇ ποιήσει νὰ καταβιάσῃ ἐπὶ τοσοῦτον ἐαυτὴν, ὥστε πρὸς χάριν ψευδοφιλοκάλου καὶ ἀνοσίως αἰσιοδόξου αἰσθητικῆς νὰ παρουσιάσῃ ἀτελῆ καὶ παραπεποιημένην εἰκόνα τοῦ κόσμου. Τὸ λεγόμενον καλὸν ἀποτελεῖ οὐχὶ τὴν οὐσίαν, ἀλλὰ τὸ ἐξωτερικὸν εἶδος τῆς τέχνης.

H. H. X.

Ἐδουάρδος Γρεϊζεδαχ.

*

Ἐκεῖνος εἶνε σοφώτατος ἀνὴρ, ὅστις ἐπίστανται νὰ λέγῃ ἐν καταλλήλῳ καιρῷ πράγματα οἰκοθεν ἐννοούμενα, ἅπερ ὅμως οὐδεὶς ἄλλος εἶχεν εἰπεῖ· ἐκεῖνος εἶνε γνήσιος καλλιτέχνης, ὅστις ποιεῖ ἔργα, ἅπερ πάντες φρονοῦσιν ὅτι δύναται νὰ ποιήσῃ μετ' αὐτὸν, ἅπερ ὅμως οὐδεὶς δύναται νὰ ποιήσῃ.

W. H. Riehl.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐγένετο λόγος ἐν ὁμίλῳ λογιῶν ἀνδρῶν περὶ τοῦ κ. Π. . . διορισθέντος παρ' ἀξίαν καὶ πρὸς κοινὸν σκάνδαλον εἰς ὑψηλὴν καθήγητοῦ θέσιν.

— Νὰ σὰς εἰπῶ, λέγει τότε ὁ κ. Ρ. κ' ἐγὼ θὰ τὸν διώρισζα ἂν ἦμην ὑπουργός. Ὁ Π. εἶνε ἀνθρωπος καθὼς πρέπει· ὁ μόνος πού βοᾷ κατὰ τοῦ διορισμοῦ του εἶνε τὰ συγγράμματά του, ἀλλ' αὐτὰ ἔχουν τόσον μικρὰν σημασίαν!

* *

Ἐλεγέ τις προχθὲς πρὸς τὴν κυρίαν Μ*, λόγου προκειμένου περὶ τῆς ἡλικίας της:

— Καὶ ὅμως, κυρία, ἤξεύρετε ὅτι τινὲς σὰς δίδουν ἐπάνω ἀπὸ τὰ σαράντα;

— Μπᾶ, καὶ τὰ δέχομαι ἐγὼ ἂν μοῦ τὰ δίδουν;

H. H. X.

Τὴν προτεραίαν μάχης ἀξιωματικὸς τις ἦλθε πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον νὰ ζητήσῃ τὴν ἀδειαν νὰ μεταβῇ νὰ ἴδῃ τὸν πατέρα του εὐρισκόμενον εἰς τὰς τελευταίας του στιγμὰς. — Πῆγαινε εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ στρατηγός. «Γίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς».

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ μωρὸς, ἅμα αἰσθανθῆ τὸ πρῶτον θάλαπος, ἀπορρίπτει τὸ παλαιὸν του χειμερινὸν ἐπανωφύριον. Ὄταν ἡ εὐτυχία ἀρχίσῃ νὰ σοὶ μειδιᾷ, μὴ λησμονῆς τὸν καλὸν σου φίλον τῶν δυστυχῶν ἡμερῶν.

Ὄταν βράχος τις ἀποσπᾶται ἐκ τοῦ ὕψους ὄρους καὶ κατακυλιέται μεθ' ὀρμῆς, δύνασαι, ἀνευ κινδύνου τοῦ νὰ ἐκληφθῆς δειλὸς, νὰ παραμερίσῃς ἵνα τὸν ἀποφύγῃς. Καὶ ὅταν μανιώδης τις σοῦ ζητεῖ ἀφορμὴν ῥήξεως, νομίζεις ὅτι ἡ τιμὴ σου ἀπαιτεῖ νὰ συνάψῃς ἀγῶνα μετ' αὐτοῦ;

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Βαδίζει καὶ ἡ θάλασσα!

Αἱ πόλεις Ῥοζέττη καὶ ἡ Δαμιέττη, κτισθεῖσαι παρὰ τὴν θάλασσαν πρὸ χιλίων ἐτῶν, ἀπέχουσι νῦν αὐτῆς δύο μίλλια. Ἀπὸ τοῦ 1880 ἐν τῷ Στομίῳ τοῦ Ῥοδανού, ἡ ξηρὰ προὔχωρησε τρία μίλλια εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐν Βενετίᾳ τὰ ὕδατα κατὰ μικρὸν ἐλαττοῦνται, καὶ ἐλεύσεται κατ' ἀνάγκην καιρὸς, καθ' ὃν τὰς ὀδοὺς αὐτῆς ἀντὶ γονδολῶν θὰ διατρέχωσιν ἀμαξαί. Ἡ Ῥαβέννη, ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Στραβωνίου, περιεβάλλετο, ὡς ἡ Βενετία, ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

Νῦν ἡ Ῥαβέννη ἀφίσταται τῆς θαλάσσης ἐν μίλλιον. Ἡ Ἀδρία ἐν Λομβαρδίᾳ, ἄλλοτε λιμνὴ τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης, εἰς ἣν ἔδωκε καὶ τὸ ὄνομα, ἀπέχει εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάμετρα τῆς θαλάσσης. Ἀπὸ τοῦ 1804, ἡ θάλασσα ἀκτῆ ἐν τῷ στομίῳ τοῦ Πάδου, προὔχωρησε πρὸς τὴν θάλασσαν δώδεκα χιλιάμετρα.

Ἄλλαχού, τούναντίον, ἡ θάλασσα εἰσβάλλει εἰς τὴν ξηρὰν, κατακαλύπτει διὰ τῶν ὑδάτων αὐτῆς τὰς χαμηλὰς χώρας καὶ μεταβάλλει εἰς νήσους μέρη συννηωμένα ἄλλοτε τῇ ἀκτῇ.

Ὁ κ. Gerhard Rohlfs, ἀποσταλεὶς εἰς Ἀβυσσινίαν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας μετ' ἐντολῆς, ἐγένετο δεκτὸς ἐν ἐπισήμῳ ἀκροάσει ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἰωάννου. Μετὰ τὴν προσφορὰν δὲ τῶν δῶρων ὁ αἰθίοψ ἀναξ συνδιελέξατο μετὰ τοῦ κ. Rohlfs περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Εὐρώπης. Καθὰ δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ἐκ τῆς περιλήψεως τῆς συνδιαλέξεως ταύτης, ὁ Ἀβυσσινὸς βασιλεὺς ἔχει ἱκανῶς ἀσαφεῖς ἰδέας περὶ τῆς καταστάσεως τῶν διαφόρων Κρατῶν τῆς Εὐρώπης. Διότι κατ' αὐτὸν, τὸ πρῶτιστον Εὐρωπαϊκὸν Κράτος εἶνε ἡ Ἑλλάς, ἥτις ἠνάγκασε τὴν Ῥωσίαν νὰ συνολογήσῃ εἰρήνην μετὰ τῆς Τουρκίας, ἐπεθύμει δὲ νὰ μάθῃ ἂν ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ῥωσία συννηωμένοι θὰ εἶχον τὴν ἰσχύον νὰ καταβάλωσι τὴν Ἑλλάδα. Τὴν Ἀγγλίαν δὲ καὶ τὴν Γαλλίαν θεωρεῖ ὡς ὅλως δευτερεύοντα κράτη.